

ENTREVISTA LEO BALDOVINO

Joel Moragues Vilardebó i Pau López Forteza

Entrevista al secretari de la fundació ferrocaib sobre el tema del vagó en restauració

Des del passat 10 de gener, un equip de restauradors, coordinats per Leo Baldovino, treballen en la restauració d'un dels cotxes de l'hangar que va arribar fa 4 anys de Portugal. A més més, aquest cotxe va sofrir un acte de vandalisme, amb unes pintades a la part exterior.

Joel Moragues/Pau López: Com et presentaries als nostres lectors?

Leo Baldovino: Jo som en Leo Baldovino, secretari de la fundació Ferrocaib. Form part d'aquesta fundació des de fa gairebé 17 anys quan amics del ferrocarril va començar a restaurar el material històric. En aquest moments, estam fent la coordinació d'aquestes cotxes en restauració, uns cotxes que han vingut des de Portugal.

JM/PL: Perquè es va decidir fer aquesta restauració en concret?

LB: Aquesta restauració en concret, es fa perquè fa 4 anys, vàrem dur aquest material de Portugal i són cotxes fets l'any 1931.

Són molt representatius d'aquella època, la tecnologia que duen és la mateixa que duien.

Vàrem fer la proposta de salvar-los i afortunadament aquella empresa pública de Portugal ens va dir que sí. Ens varen posar un preu realment simbòlic. Nosaltres vàrem fer un esforç per dur-los cap aquí en vaixell vorejant tota la Península i com vos podeu imaginar, va ser espectacular.

Part restaurada del tren

JM/PL: Quin és el procés que seguim en aquesta restauració?

LB: El procés de restauració d'aquest vagó de tren, és inicialment eliminar per complet tot el que siguin elements de pintura, però no només hi ha una capa de pintura n'hi ha més d'una. Hi ha molts de processos previs abans de pintar i un d'ells és enmasillar per deixar tota la planxa molt plana i que no hi hagi imperfeccions. Nosaltres ara ho llevam tot fins arribar a la planxa original del cotxe.

JM/PL: Quines eines utilitzau per dur a terme aquesta restauració?

LB: Principalment eines elèctriques, que són allò que deim la radial que menja tot el material que s'hagi de llevar. Primer la pintura, després s'aparella, el primer i la massilla, quan arribam a la planxa aturam i ho deixam tot pla. Nosaltres després amb un altre tipus d'eina elèctrica també, que es diu Orbital perquè orbita sempre al mateix lloc i fa un aspecte de polit. Fa que a la superfície s'agafi millor la base de pintura que hem donat perquè no es rovelli el ferro.

JM/PL: Com vos organitzau per restaurar el cotxe?

LB: Som un equip de tres persones en Xisco, en Sebastià i jo que som el monitor i hi ha dos joves fent feina amb jo. Dilluns i divendres, el pintor que es l'especialista, ve a preparar l'altre element que seria una màquina d'aire comprimit i ve a reparar tot el que és el Primer. La pistola d'aire serveix per aplanar la pintura. Normalment, feim una jornada de 7 hores al dia durant els dies lectius.

JM/PL: Quan teniu previst que estigui llesta tota la restauració?

LB: Encara no ho sabem, perquè aquesta és una part de la restauració. Aquesta part de la restauració estarà llesta el pròxim dia 9 de març. Aquest dia, tot estarà polit i pintat, llavors quedarà la següent etapa que serà posar massilla i aparejo que

Restauradors treballant

és una altra capa que dona una superfície més plana. Llavors hem de pintar i pol·lir, això és un procés que segurament es durà a terme a un projecte posterior. Tot és anar pas a pas és un procés llarg. Nosaltres feim feina aquí des de fa més de 15 anys en el projecte històric del museu del ferrocarril.

JM/PL: Quan hagueu acabat la restauració, teniu pensat traslladar el cotxe alguna part o seguirà formant part del museu?

LB: La idea és que tot el projecte formi part del museu. Creim que ha d'estar sempre aquí com un tresor. Des de sempre en aquest museu, la filosofia és que sigui viu. Sempre tenim l'esperança de que aquest projecte de museu, sigui un museu dinàmic. El projecte està redactat i hi ha interès de l'ajuntament de Sant Llorenç de que això tiri endavant.

JM/PL: Vos pareix bé que alguns alumnes del CEIP Sant Miquel facin fotografies del procés de la restauració?

LB: I tant, perquè el museu està obert tant per la gent que camina per la via verda, com pels alumnes del museu i l'estació i tota pregunta sempre és benvinguda perquè aquesta història és una història que volem explicar.

Esperam que en un futur l'hangar de Son Carrió sigui in museu històric i que el puguem visitar amb els records de que nosaltres hi vàrem esser. També esperam que en aquell moment (quan l'hangar sigui un museu) no hi fassou escola i que ja hi hagi l'escola nova.